

Jancsi és Juliska

Jancsi és Juliska szerény kis kunyhóban élnek egy hatalmas erdő szélén. Egyik délután, amikor édesapjuk elmegy a közeli falucskába seprűt árulni, édesanyjuk pedig varrónői munkája miatt van távol, a gyerekek egyedül maradnak otthon, hogy a házimunkát elvégezzék.

– Felejtsd el a sepregetést, táncoljunk inkább! – szól Juliska, és testvérével ugrándozva körbetáncolják a szobát.

Lapozz, hogy részt vehess te is a testvérek kalandjaiban!
Nyomd meg a hangjegyeket minden oldalon, hogy Jancsi és Juliska története – Humperdinck dallamaival – életre kelhessen!

– Mekkora rendetlenség
van itt! – szidja meg őket
édessanyjuk, amikor hazatér. – Egyik
feladatokat sem végeztétek el!

A gyerekek annyira megriadnak, amikor
megjelenik, hogy – *csatt, kopp!* – ijedtükben
leverik a tejes kancsót, és a tej a padlóra ömlik.

– Most aztán még ételünk sem maradt –
mondja szomorúan az édessanyjuk.

– Itt ez a kosár, menjete ki vele
az erdőbe szamócát szedni!

De haza ne gyertek, amíg
tele nincs!

Amikor
a testvérpár elindul kifelé,
Jancsi elvesz egy száraz
kenyérdarabot az asztalról.

– Elszórom majd a morzsáit, hogy
mutassák nekünk a hazafelé
vezető utat! – suttozja.

Nem sokkal később,
Jancsi és Juliska édesapja
vidáman ér haza. Olyan sok
seprűt adott el, hogy egy egész
zsáknyi ennivalót vásárolhatott. Elég
lesz vacsorára, és még a kamrát
is fel tudják belőle tölteni.

– Együnk! – kiáltja. – Merre
vannak azok az ölelni való
gyermekjeink?

– Szamócát szednek
az erdőben – mondja
a felesége aggódva, mert rádöbben,
hogy máris sötétedik, a gyerekek
pedig egyedül vannak kint.

– Meg kell keresnünk őket! – szól
az apjuk aggodalmasan.

– A félelmetes boszorkány is ott
él valahol a rengetegben.